

7. ФАКУЛЬТЕТ ЕКОНОМІКИ ТА УПРАВЛІННЯ

and similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetma

ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ І ОЦІНЮВАННЯ КОМПЕТЕНЦІЙ СТУДЕНТІВ

Сучасне бізнес-середовище демонструє певне парадоксальне ставлення до вищої школи: з одного боку, вітчизняні підприємства вкрай неохоче йдуть на контакти з університетами щодо забезпечення можливості проходження у них переддипломної практики студентами, відвідування і ознайомлення з їх операційними процесами, отримання необхідної інформації для проведення досліджень, підготовки кейсів тощо. З іншого боку, компанії в переважній своїй більшості прагнуть найняти на роботу освіченого фахівця з практичним досвідом. Як у такій ситуації забезпечити конкурентоспроможність молодих фахівців і можливість набуття ними необхідних компетенцій?

Рішення цього завдання передбачає цілий комплекс системних заходів, що охоплюють всю модель освіти в нашій країні. Не претендуючи на вичерпність, зупинимось на окремих моментах формування і оцінювання компетенцій студентів, що навчаються у магістратурі. Перш за все, слід зазначити, що отримання студентами практичних навичок у розв'язанні задач реального бізнесу можливе лише за умов використання у процесі навчання відомого кейс-методу. В цьому контексті особливо необхідно звернути увагу на запровадження більш комплексних і масштабних кейсів (не на 2—3 сторінки, а на 20—30), що дають більш широке і багатогранне уявлення про компанію, що розглядається, та потребують від студентів всебічного і інтегрованого підходу до ідентифікації, діагностування і розв'язання встановлених проблем.

Ще одним важливим моментом у формуванні компетенцій студентів вважаємо застосування групової роботи та виконання групових завдань, в тому числі групових проєктів. Така форма організації навчального процесу сприяє не тільки отриманню кращого результату внаслідок можливості почути різні точки зору, пропозиції і в процесі дискусії прийти до більш зваженого висновку і кращого результату, але й вчить студентів працювати колективно, толерантно вести дискусію, сприймати інші ідеї і думки, пояснювати і аргументовано захищати свою позицію чи погоджуватись з переконливими пропозиціями своїх одногрупників.

Практика показує, що багатьом студентам навіть у магістратурі бракує навичок публічних виступів і презентацій, що край необхідно для сучасного фахівця і майбутнього менеджера. Тому пропонується активніше і частіше запроваджувати як обов'язкову публічну форму захисту різноманітних завдань, а для курсових робіт це має стати нормою.

При формуванні системи оцінювання знань студентів хочеться звернути увагу на розбіжності у вітчизняній і зарубіжній практиці. Наша система базується на оцінці поточної успішності і екзаменаційних завдань (відомі системи 40/60, 50/50, 50/60 тощо). Для західної практики більш розповсюдженим є підхід, що оцінює виконання індивідуальних (куди входить в тому числі і модульний контроль і іспит) та групових завдань, причому на старших курсах питома вага групових завдань може дорівнювати чи навіть перевищувати долю індивідуальної роботи.

Вважаємо що ці підходи сприятимуть формуванню у студентів необхідних для бізнесу компетенцій і підвищать конкурентоспроможність випускників на насиченому сьогодні ринку працівників економічного профілю.

*Бортнікова Л. П., канд. екон. наук, доц.
кафедри політичної економії факультетів
управління та маркетингу*

ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ ПІДГОТОВКИ ТА ПРОВЕДЕННЯ АУДИТОРНИХ ЛЕКЦІЙ З ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН

Проблема якості економічної освіти та підготовки фахівців завжди була і буде головною в будь-якій освітній системі. Вона залежить від змісту навчальної інформації та методики викладання економічних дисциплін.